

Elaborarea de standarde globale în promovarea training-ului pentru sănătate - Institutul Internațional pentru Promovarea Sănătății

Wolf Kirsten

International Health Consulting, Berlin Germany

Rezumat

Institutul Internațional de Promovare a Sănătății (International Institute for Health Promotion - IIHP) a fost înființat în 1996 la Universitatea americană din Washington DC.

S-a realizat o rețea interdisciplinară între specialiști din diverse domenii (medici, manageri, psihologi, experți în educație fizică etc.) și între organizații academice, guvernamentale și non-guvernamentale.

Inițiativele și strategiile vizând educația, training-ul, expertiza și cercetarea privesc prioritar promovarea sănătății la locul de muncă.

Între programele IIHP figurează training-ul personalului implicat în gestionarea sportului. Astfel, Asociația germană pentru sporturi legate de sănătate afiliată la IIHP a organizat în 2009 workshop-uri cu o durată de 9 zile. Alte workshop-uri organizate de IIHP se vor desfășura în Decembrie 2010 în India, iar în 2011 în Germania și China.

De asemenea, de inițiative ale IIHP vor beneficia în viitor și studenții: o școală europeană de vară este planificată în următorii ani.

Cuvinte cheie: IIHP, educație, training.

Optimizarea programelor de kinetoterapie la pacienții cu endoproteze totale de șold, în funcție de densitatea mineral osoasă

Viorela Ciortea¹, Liviu Pop¹, Ioan Onac¹, Bogdan Chiroiu², Irsay Laszlo¹, Rodica Ungur¹, Monica Borda¹, Anda Neacșu¹, Cosmina Bondor²

Universitatea de Medicină și Farmacie „Iuliu Hațieganu” Cluj-Napoca

Spitalul Clinic de Recuperare Cluj- Napoca

¹Catedra de Balneofizioterapie și Recuperare Medicală

²Catedra de Radiologie și Imagistică Medicală

³Catedra de Biostatistică și Informatică Medicală

Rezumat

Premize. Osteoporoza joacă un rol important în procesul de recuperare al pacienților cu endoproteze de șold, fiind implicată în posibilele complicații intraoperatorii (fracturi sau protruzii acetabulare iatrogene) și postoperatorii (pierderea precoce a protezei) și devenind o problemă serioasă în cazul reviziei ulterioare a endoprotezei, când poate limita opțiunile reconstructive.

Rolul exercițiului fizic în recuperarea artroplastiei coxofemorale este indiscutabil, iar pe de altă parte în orice program de terapie complexă a osteoporozei trebuie introduse și programe specifice de kinetoterapie.

Obiective. Obiectivul studiului este de a demonstra rolul densității mineral osoase (DMO) în cazul pacienților cu endoproteză totală de șold, în vederea stabilirii unor programe specifice și adecvate de kinetoterapie.

Metode. Studiul s-a desfășurat în cadrul Spitalului Clinic de Recuperare Cluj-Napoca, în perioada iunie - decembrie 2009, pe un număr de 58 de pacienți (36 femei, 22 bărbați), cu vârsta cuprinsă între 30 ani - 83 ani, cu endoproteze totale de șold cimentate și necimentate, uni și bilaterale. S-a elaborat un protocol de studiu standardizat, care a inclus informarea și înrolarea pacienților, evaluarea clinică a pacienților, determinarea densității mineral osoase prin metoda absorțiometriei bifotonice cu raze X (având la dispoziție software-ul pentru proteze ortopedice), evaluarea pacienților cu ajutorul scorului Oxford pentru șold, a indicelui de calitate a vieții SF-36 și a chestionarului Fundației Europene de Osteoporoză QUALEFFO-41.

Rezultate. Analiza statistică a datelor a demonstrat o corelație inversă între scoruri, respectiv evoluția pacienților și valoarea densității mineral osoase.

Concluzii. Densitatea mineral osoasă scăzută încetinește recuperarea pacienților cu endoproteze și scade calitatea vieții acestor pacienți. Kinetoterapia menține densitatea mineral osoasă periprotetică și accelerează recuperarea acestor pacienți.

Cuvinte cheie: densitate mineral osoasă, recuperare, kinetoterapie, endoproteze totale de șold.

Relația dintre teorie și practică în formarea profesorilor de educație fizică și sport. O comparație între studenții INJEPS din Porto-Novo (Benin) și IUFM din Caen (Franța)

Abdel Rahamane Baba-Moussa¹, Cătălin M. Nache²

¹Laboratoire de rattachement: «Information, Action, Organisation», EA 2131, Université de Caen & INJEPS - Université d'Abomey Calavi

²Laboratoire de rattachement: PAEDI «Processus d'action des enseignants, déterminants et impacts», Équipe de recherche «Éducation à la santé en milieu scolaire». IUFM d'Auvergne, des académies de Lyon, Rouen, Versailles. Université d'Auvergne, École nationale de la santé publique

Rezumat

Premize. Legătura dintre cunoștințele teoretice și practica profesională este o problemă crucială în formarea profesorilor de educație fizică și sport, istoria profesiei dezvăluind cu timpul accentul tot mai mare pus pe cunoștințele teoretice elaborate în științele sportului și ale activității fizice.

Obiective. Această evidență pune totuși chestiunea sensului atribuit cunoștințelor teoretice de către studenți și utilizarea pe care o fac în cadrul formației lor ca profesori de educație fizică și sport.

Metode. Această problematică a fost abordată aici comparând, via o metodă calitativă, situația studenților de la Institut Universitaire de Formation des Maîtres (IUFM) din Caen (Franța) și cei de la Institut National de la Jeunesse, de l'Éducation Physique et du Sport (INJEPS) din Porto-Novo (Benin).

Rezultate. Studiul arată că, de manieră nediscriminatorie, în cele două contexte studenții percep cu ușurință legătura între activitățile fizice, sportive și artistice, activitățile sociale de referință în educație fizică și viitoarele lor practici profesionale. Cu toate acestea, în lipsa unei experiențe de teren consecventă, studenții de la IUFM (Franța) percep mult mai puțin utilitatea cunoștințelor teoretice, contrar celor de la INJEP (Benin), studenți care beneficiază de multe stagii practice și profită de această experiență pentru a identifica legătura dintre teorie și practică.

Concluzii. Considerând criteriile de formare profesională, curriculum-ul organizat la INJEP (Benin) apare mai coerent în comparație cu cel organizat la IUFM (Franța), chiar dacă învățământul la INJEP este produsul modelului francez din anii 1970. Această observație poate genera mai multe reflecții: pe de-o parte, în privința efectului de „universitarizare” a studiilor viitorilor profesori de educație fizică și sport, considerate în perspectiva obiectivelor profesiei și, pe de altă parte, chestiunea pertinentei procesului de armonizare demarat în Benin, în legătură cu evoluția acestor tipuri de studii în Franța, dar și cum este cazul în multe structuri academice africane în legătură cu reforma LMD (Licență, Master, Doctorat).

Cuvinte cheie: cunoștințe teoretice, practică profesională, educație fizică și sport.

Condiționarea operantă în cadrul unei echipe de baschet juniori

Cosmin Prodea¹, Adrian Pătrașcu², Marius Crăciun¹, Remus-Cristian Văidăhăzan¹

¹Universitatea „Babeș-Bolyai” Cluj-Napoca, Facultatea de Psihologie și Științe ale Educației

²Student (Universitatea „Babeș-Bolyai” Cluj-Napoca, Facultatea de Educație Fizică și Sport)

Rezumat

Premize. Nevoia de îmbunătățire permanentă a metodelor de învățare motrică a determinat preocuparea oamenilor de știință pentru înțelegerea mecanismelor cognitive precursore ale învățării în general. Învățarea stimul-răspuns, sau cu alte cuvinte, condiționarea operantă, utilizată în mediul sportiv necesită o atenție deosebită datorită caracteristicilor grupului căruia i se aplică acest tip de învățare, apărând astfel nevoia de identificare a nevoilor și afinităților grupului către acest tip de învățare.

Obiective. Am dorit să aflăm dacă există o relație directă între performanța sportivă individuală și mijloacele aplicării condiționării operante în domeniul sportiv: a) identificarea afinității grupului către anumiți itemi și relaționarea acestora cu perioada de pregătire; b) emiterea unei posibile scheme de utilizare a itemilor pentru creșterea performanței sportive pe baza corelării afinităților identificate la punctul a).

Metode. S-au completat fișe de observație conform sistemului de evaluare comportamentală pentru sport (Youth Sports Behavior Assessment System) și fișe individuale ale jucătorilor din care s-a extras procentajul aruncărilor reușite la coș.

Rezultate. În urma strângerii datelor s-au obținut 345 de întăriri pozitive, 120 întăriri negative, 465 instrucțiuni tehnice pozitive și 466 instrucțiuni tehnice negative. În cazul procentajelor acestea au variat, în funcție de sportiv și de perioada de înregistrare, de la 17% la 69%, însă media înregistrată a fost între 36.875% și 50.125%.

Concluzii. În urma interpretării datelor s-a identificat o puternică afinitate a grupului pentru toate tipurile de întăriri ce au ca scop prevenirea unor greșeli. Totodată, din datele strânse se poate identifica un model de funcționare corelară între două variabile: întăriri pozitive și instrucțiuni tehnice pozitive.

Cuvinte cheie: condiționare operantă, baschet, sport, psihologie.

Influența antrenamentului prin vibrarea întregului corp asupra creșterii forței cvadriicepsului la jucătorii de rugby

Melania Câmpeanu, GrațIELA-Flavia Deak, Octavian ChihaiA, Iuliana Boroș-Balint, Codruța Bulduș
Universitatea „Babeș-Bolyai” Cluj-Napoca, Facultatea de Educație Fizică și Sport

Rezumat

Premize. Vibrarea întregului corp (WBV) este un concept care a devenit foarte popular în ultimele decenii. Acest concept, întâlnit tot mai des în antrenament, implică expunerea întregului corp la vibrații.

Obiective. Scopul acestui studiu pilot este acela de a furniza date preliminare referitoare la efectele pe care antrenamentul prin vibrarea întregului corp le poate avea asupra forței izometrice maxime a extensorilor genunchiului, în cazul jucătorilor de rugby.

Metode. Datele au fost obținute de la 10 jucători de rugby cu vârsta cuprinsă între 18-36 ani aleator selecționați dintre jucătorii echipei de rugby a Clubului Sportiv Universitatea Cluj-Napoca. Media de vârstă a participanților a fost de 22,40 ($\pm 0,476$) ani. Înălțimea medie a participanților a fost de 184,40 ($\pm 1,939$) cm. Greutatea medie a participanților a fost de 97,90 ($\pm 4,925$) kg. Aceștia au fost împărțiți, în mod egal, în două grupe: un lot de control și un lot experimental. Subiecții din lotul experimental au fost supuși unui program de antrenament cu durata de trei săptămâni (de trei ori pe săptămână, câte 7 minute pe ședință) pe platforma de vibrații Fitvibe Excel Pro®. Înainte și după cele trei săptămâni de antrenament s-a măsurat forța izometrică maximă a extensorilor genunchiului pentru ambele membre inferioare ale tuturor participanților cu ajutorul dinamometrului izokinetic KIN-COM®.

Rezultate. După trei săptămâni de antrenament cu vibrații, s-a observat o creștere semnificativă a forței izometrice a membrului inferior drept ($p=0,020$) la subiecții din lotul experimental. O creștere semnificativă a forței izometrice a extensorilor genunchiului, atât în cazul membrului inferior drept ($p=0,004$), cât și în cazul membrului inferior stâng ($p=0,006$), s-a observat în cazul subiecților repartizați în lotul experimental, atunci când s-au comparat rezultatele măsurătorilor cu cele ale lotului de control.

Concluzii. În cazul jucătorilor de rugby, s-a constatat că antrenamentul bazat pe vibrarea întregului corp determină creșterea forței musculare izometrice a cvadriicepsului. Studiul efectuat reprezintă o abordare premergătoare pentru alte studii interdisciplinare referitoare la efectele antrenamentului prin vibrarea întregului corp asupra sportivilor de performanță.

Cuvinte cheie: antrenament cu vibrații, jucători de rugby, forță, extensorii genunchiului.

Abordarea problematicii atenției la fotbaliști

Constantin Ploeșteanu¹, Simona Alecu²

¹Universitatea „Dunărea de Jos” Galați, Facultatea de Educație Fizică și Sport

²Departamentul pentru Pregătirea Personalului Didactic

Rezumat

Premize. La sportiv, educarea calităților atenției (volumul, stabilitatea, concentrarea, mobilitatea și distributivitatea) vizează latura intelectuală a pregătirii psihologice pentru concurs și se realizează treptat, prin activitățile din antrenamente și concursuri, ca principale mijloace de dezvoltare și de verificare a calităților atenției.

Obiective. Studiul experimental și-a propus să urmărească și să stabilească nivelul de atenție distributivă și mobilitatea acesteia la fotbaliștii de 15 ani, ca parte care asigură orientarea activă a organismului către selecția mesajelor, ajustarea anticipativă receptoare și executorie.

Material și metodă. Studiul a fost efectuat pe 2 loturi de subiecți. Lotul experimental cuprinde 24 elevi de clasa a IX-a, clasă cu profil de fotbal la Liceul Sportiv Galați. Lotul de control este alcătuit din 24 elevi de clasa a IX-a, fără profil sportiv din cadrul aceluiași liceu. Cercetarea a avut loc în perioada 20 februarie - 20 mai 2010.

Rezultate. În urma efectuării unor exerciții specifice jocului de fotbal, s-a constatat că există diferențe semnificative privind pragul de deplasare a atenției, mai convingătoare la lotul de sportivi decât la grupul de control.

Concluzii. În vederea creșterii performanței sportive se recomandă folosirea în cadrul procesului de antrenament și a unor mijloace care să contribuie la îmbunătățirea educării calităților atenției.

Cuvinte cheie: sport, distributivitatea atenției, psiho-pedagogie, modele.

Rolul kinetoterapiei funcționale și proprioceptive în profilaxia complexului gleznă-picior plat

Zoltán Carol Pásztai¹, Aurelian Andrei Cristea², Dana Ioana Cristea¹

¹Universitatea din Oradea, Facultatea de Educație Fizică și Sport

²Liceul Teologic Greco-Catolic, Oradea

Rezumat

Premize. Atitudinea corectă a corpului este asigurată de contracția corespunzătoare sinergică și perfect coordonată a grupelor musculare antagoniste. Din studiile de până acum ale piciorului plat la copiii mici (4-7 ani) am constatat o abordare segmentară a problemei și conținând exerciții clasice (mers pe vârfuri, talonete, masaj în talpă, rularea tălpii pe baston etc). Toate aceste exerciții sunt valabile, dar există o nouă teorie - care vizează analizarea problematicii gleznei - piciorului ca un complex, „modulul Bernstein”.

Obiective. Ca obiective generale am stabilit: identificarea și detectarea cauzelor ce determină atitudinea disfuncțională a complexului gleznă-picior. Obiectivele kinetoterapeutice constau în formarea modului de așezare corectă a plantelor pe sol în ortostatism și mers, combaterea dezaxării, a tulburărilor de aliniament a strategiilor modulare, realizarea unui echilibru între contracție și relaxare musculară, îmbunătățirea și obținerea unui mers eficient, normal, corect, economic, energetic, îmbunătățirea echilibrului static/dinamic în diverse poziții ale corpului.

Metode. Studiul de caz, AC, gen feminin, 6 ani cu platfus incipient și deformări ușoare la nivelul articulației genunchilor, iar la nivelul articulației șoldului produce coxa valga.

Rezultate. Analiza rezultatelor obținute în urma desfășurării studiului de caz s-a raportat la testarea inițială și finală a parametrilor observați/măsurați: aliniament corporal, forța musculaturii membrelor inferioare, echilibrul corporal, obținându-se rezultate pozitive la toți parametrii.

Concluzii. Una dintre cauzele care au favorizat apariția atitudinii disfuncționale a complexului gleznă - picior a fost de natură genetică. În acest sens putem afirma că programele kinetice apărute în literatura de specialitate, cum ar fi: mersul pe vârfuri, pe nisip, luarea diferitelor obiecte cu degetele piciorului, purtarea talonetelor etc. s-au dovedit a fi mai puțin eficiente (fetița a purtat încălțăminte cu talonete încă din perioada învățării mersului). Programul kinetic propus de către noi s-a dovedit a fi mult mai eficient, fapt dovedit prin rezultatele evaluărilor realizate, confirmând și ipoteza formulată. În urma implementării programului kinetic am observat participarea activă și conștientă a fetei la exercițiile propuse, ceea ce a dus la creșterea eficienței lor.

Cuvinte cheie: kinetoterapie, propriocepție, modul Bernstein, complex gleznă-picior plat.

Influența mijloacelor specifice de pregătire și dinamica parametrilor efortului în învățarea elementelor tehnice din gimnastica artistică feminină

Vladimir Potop¹, Mariana Cîmpeanu², Sanda Toma-Urichianu¹

¹Universitatea Ecologică din București, Facultatea de Educație Fizică și Sport

²Clubul Sportiv Școlar nr.7 Dinamo București

Rezumat

Premize. Argumentul științific îl constituie evidențierea influenței mijloacelor specifice de pregătire și dinamica parametrilor efortului, care, prin asigurarea unei relații optime între exersarea elementelor tehnice conform programei de clasificare și cerințele codului de punctaj internațional, să contribuie la creșterea capacității de efort și îmbunătățirea nivelului de pregătire.

Obiective. Autorii prezintă influența mijloacelor specifice de pregătire și dinamica parametrilor efortului în gimnastica artistică de performanță. Am considerat că, prin asigurarea unei relații optime între conținutul mijloacelor specifice de pregătire și numărul de repetări la diferite aparate în funcție de nivelul de pregătire a sportivei și obiectivele de pregătire, va contribui la creșterea capacității de efort și îmbunătățirea nivelului de pregătire.

Metode. Acest demers a condus la organizarea unui studiu de caz în cadrul Clubului Sportiv Școlar nr.7 Dinamo București. Studiul s-a desfășurat pe durata perioadei de pregătire etapa de bază și precompetițională (05.07 - 06.09.2010), alcătuită din 8 microcicluri de pregătire, aplicat unei singure gimnaste cu vârsta de 23 ani, la nivelul categoriei senioare. Au fost înregistrate evoluțiile gimnastei în etapele de pregătire din antrenament, folosind metodele statistico-matematică și a reprezentării grafice.

Rezultate. Studiul scoate în evidență influența mijloacelor specifice de pregătire și dinamica parametrilor efortului în învățarea elementelor tehnice din gimnastica artistică de performanță. Analiza comparativă dintre relația mijloacelor din mezociclurile de pregătire de bază și precompetițională evidențiază creșterea cu 9 mijloace de pregătire la sărituri, scăderea cu 17 mijloace la paralele inegale, creșterea cu 5 mijloace la bârnă și creșterea cu 4 mijloace la sol. Iar în ceea ce privește relația numărului de repetări din mezociclurile de pregătire de bază și precompetițională s-a observat o scădere a numărului de repetări la sărituri cu 39 repetări, la paralele 210 repetări, la bârnă 84 repetări și la sol cu 93 repetări. Rezultatele calculelor statistico-matematiche, privind relația între numărul de mijloace specifice pe antrenament și volumul efortului în cadrul etapelor de pregătire evidențiază în etapa precompetițională scăderea mediei aritmetice cu: 1,41 mijloace pe antrenament, 5 mijloace de pregătire, 56,29 număr total de repetări, 426 a numărului de repetări în cadrul pregătirii și diferențe semnificative între numărul numărul de mijloace pe antrenament și numărul total de repetări la $P < 0,01$.

Concluzii. Asigurarea unei relații optime între conținutul mijloacelor specifice de pregătire și numărul de repetări la diferite aparate în funcție de nivelul de pregătire a sportivei și obiectivele de pregătire, contribuie la creșterea capacității de efort și îmbunătățirea nivelului de pregătire.

Cuvinte cheie: gimnastică artistică, efort, mijloace, învățare, pregătire.

Capacitatea aerobă de efort la copil

Valentina Dinu², Mirela Lucia Călina^{1,2}, Denisa Enescu Bieru¹, Ligia Rusu^{1,2}, Taina Avramescu^{1,2}

¹Universitatea din Craiova

²Policlinica pentru sportivi Craiova

Rezumat

La copil, capacitatea aerobă de efort se apreciază prin evaluarea consumului maxim de oxigen (VO_2 max) în cursul unei probe de efort muscular. Ideal, valorile standard ale VO_2 max se calculează cu ajutorul unor ecuații alometrice, care trebuie să țină cont de masa slabă și de activitatea fizică a subiectului. În prezent ele nu există la copil, ceea ce face extrem de dificilă interpretarea probelor de efort. Acest studiu își propune să treacă în revistă datele din literatura de specialitate, cu scopul de a stoca valorile standard ale VO_2 max la copil și de a ușura interpretarea rezultatelor de către clinician. Utilizarea unor valori standard ale VO_2 max, comune tuturor serviciilor de explorare, reprezintă de asemenea primul pas, indispensabil, pentru a propune o standardizare a protocolului de creștere a intensității efortului, cu scopul de a putea compara, în diferite centre, valorile parametrilor submaximali ai capacității de efort aerob.

Cuvinte cheie: copil, capacitate de efort aerob, standarde.

Flavonoizii și capacitatea de efort fizic

Alina Mirela Martoma¹, Simona Tache², Paula Aronescu Cârjan³, Mihai Kiss², Anca Vădan⁴

¹Facultatea de Educație Fizică și Sport Montan, Universitatea „Transilvania” Brașov

²Universitatea de Medicină și Farmacie „Iuliu Hațieganu” Cluj Napoca

³Absolventă, Universitatea de Medicină și Farmacie „Iuliu Hațieganu” Cluj Napoca

⁴Universitatea „Babeș Bolyai” Cluj Napoca

Rezumat

Flavonoizii sunt substanțe antioxidante care îndeplinesc numeroase roluri în organism: antiaterosclerotic; antiinflamator, antiproliferativ; rol benefic asupra masei osoase la femeile aflate în postmenopauză, asupra declinului fizic asociat vârstei, cresc metabolismul energetic și rezistența la infecțiile respiratorii.

Numeroase studii au evidențiat producerea stresului oxidativ și nitrozativ în efort fizic, datorită creșterii speciilor reactive ale oxigenului și azotului și scăderii capacității de apărare antioxidante. Datele cu privire la efectele antioxidante puternice ale flavonoizilor, demonstrate mai ales *in vitro*, au stimulat cercetările privind utilizarea acestora ca antioxidanți protectori în stresul oxidativ și nitrozativ din efort.

Rezultatele contradictorii referitoare la efectele favorabile sau lipsa efectelor flavonoizilor în efort fizic se pot datora: complexității clasei flavonoizilor și a reprezentanților studiați, gradului de puritate a extractelor utilizate și a concentrației în substanțe active, dozei administrate, duratei de administrare, metabolizării în organism, tipului de efort fizic prestat, gradului de antrenament.

Cuvinte cheie: flavonoizi, stres oxidativ, antioxidanți, efort fizic.

Un model matematic al proiectării experimentelor în activitățile motrice umane

Călin Gabriel Șarlă¹, Valentina Dinu², Adrian Iașinschi³

¹Universitatea de Vest „Vasile Goldiș” Arad

²Policlinica pentru sportivi Craiova

³Universitatea din Craiova

Rezumat

În contextul operațiunilor de diagnoză - prognoză apare și ansamblul de scopuri coerente și obiective pentru care sunt propuse strategii eficiente de lucru, menite să le rezolve planificat și programat. Prognoza reprezintă punctul de plecare în elaborarea strategiilor de lucru cu echipele sportive și se definește ca „o prevedere științifică a desfășurării stărilor viitoarelor evenimente, exprimate sub formă de informații prognostice”.

Această metodă poate fi operaționalizată cu ajutorul aparatului de matematică-statistică, include simularea și optimizarea și poate conduce la programe eficiente de instruire. Tehnica de calcul, prin calcularea variantelor de lucru și stabilirea variantelor optime, mărește viteza de decizie în ceea ce privește selecția strategiilor și tehnologiilor de acționare privind realizarea obiectivelor propuse, fără a modifica esența problemei pe care o avem de rezolvat.

Trebuie avut în vedere că principiile etice ale societății nu mai permit experimentul pe om, iar singurul mijloc care poate media cerințele cercetării științifice moderne-dificile datorită complexității problematicei – este folosirea celei mai înalte tehnici de calcul vizând optimizarea activităților motrice.

Cuvinte cheie: proiectare, model – modelare, simulare, optimizare, motricitate sportivă.

Optimizarea pregătirii tehnice prin monitorizarea elementelor cinematice în proba de 110 metri garduri

Florentina Nechita, Liliana Mihăilescu

Facultatea de Educație Fizică și Sport, Universitatea din Pitești

Rezumat

Actualitatea temei derivă din faptul că abordează problematica antrenamentului sportiv, din perspectiva analizei cinematice a tehnicii sportive, ceea ce poate fi una dintre cele mai eficiente metode de optimizare a tehnicii sportive. Metoda permite evaluarea obiectivă a variabilele independente ale tehnicii sportive, care permite compararea acestora cu modelele din literatura de specialitate și monitorizarea acestora pe parcursul pregătirii, fapt ce facilitează manifestarea capacității de performanță a sportivilor în proba de concurs.

Scopul cercetării este de a optimiza pregătirea tehnică în proba de 110 metri garduri, de a maximiza performanța sportivă, prin analiza comparativă a valorii parametrilor cinematici determinați prin studiile de caz cu cei ai modelului existent în literatura de specialitate și prin operaționalizarea intervenției metodologice individualizate în scop corectiv.

Obiectivul principal al cercetării este focalizat pe identificarea parametrilor cinematici ai pasului peste gard și determinarea valorii acestora în cadrul unor studii de caz, compararea valorii parametrilor determinați cu modelele existente în literatura de specialitate, monitorizarea acestora pe parcursul unui an de pregătire în scopul optimizării pregătirii tehnice a alergătorilor de 110 metri garduri.

Cuvinte cheie: monitorizare, optimizare, cinematică, tehnică, proba de 110 metri garduri.

Date și evenimente semnificative din evoluția sistemului competițional în schi sărituri, pe plan internațional și național

Lorand Balint, Wilhelm-Robert Grosz

Universitatea „Transilvania” din Brașov, Facultatea de Educație Fizică și Sport

Rezumat

Schi săriturile reprezintă o ramură sportivă spectaculoasă, care s-a dezvoltat inițial în țările nord europene și s-a extins ulterior la nivelul tuturor țărilor care beneficiază de zone montane, precum și în alte locații ca: SUA, Canada și Japonia.

Dacă în aparență, executarea săriturilor cu schiurile de la trambulină este rezervată exclusiv genului masculin, iar massmedia își focalizează interesul doar pe această direcție, datele și evenimentele consemnate de-a lungul evoluției acestui sport atestă și prezența feminină în sistemele competiționale naționale și internaționale, la început mai puțin, astăzi tot mai mult sub patronajul Federației Internaționale de Schi.

Pe plan național, deși evenimentele competiționale și performanțele sportive sunt puțin concludente, viitorul schi săriturilor în România cunoaște noi premise de dezvoltare, prin strategia creată pentru această ramură de sport de către Federația Română de Schi Biatlon care, odată cu încheierea unui contract de parteneriat – pe o durată de zece ani – cu OMV – Austria (2007), își propune restructurarea atât a bazelor naționale de pregătire, cât și a metodologiei de instruire, în perspectiva realizării unor rezultate sportive de top, pe plan internațional.

Cuvinte cheie: schi sărituri, evoluție, sisteme competiționale, performanțe sportive.

Evreii în viața sportivă din Oradea în perioada 1900-1942

Ștefan Maroti

Universitatea din Oradea, Facultatea de Educație Fizică și Sport

Rezumat

Ne-am propus să studiem contribuția comunității evreiești din Oradea la dezvoltarea sportului din orașul nostru, în perioada 1900 – 1942. Prin conținut, lucrarea prezintă interes pentru cei care cercetează istoria sportului orădean în perioada de dinainte de cel de al Doilea Război Mondial, în mod deosebit rolul conducătorilor structurilor sportive, antrenorilor și a sportivilor evrei în dezvoltarea sportului din Oradea.

S-a studiat participarea etniei evreiești la dezvoltarea sportului orădean. Documentarea științifică s-a făcut prin studierea lucrărilor care tratează istoricul sportului din județul Bihor, prin cercetarea unor articole de presă publicate în ziarele locale apărute în perioada 1900-1942 și prin consultarea unor documente aflate în posesia unor persoane particulare.

În prima parte, lucrarea se referă la contextul care a influențat implicarea și participarea comunității evreiești în viața sportivă din Oradea, la contribuția ei la constituirea unor grupări sportive și la desfășurarea activității acestora înainte de Primul Război Mondial. De asemenea, este prezentat rolul jucat de sportivii, antrenorii și conducătorii evrei în implementarea unor ramuri de sport.

În continuare, lucrarea vizează la schimbările survenite în statutul evreilor din România după Primul Război Mondial și cum au influențat acestea activitatea desfășurată de etnicii evrei în mișcarea sportivă orădeană. Este abordată activitatea sportivă a evreilor din Oradea în condițiile politicii antisemite și a măsurilor discriminatorii luate împotriva comunității evreiești de către guvernele României din a doua jumătate a anilor '30 și după aplicarea legilor evreiești ale guvernului ungar, ca urmare a anexării Ardealului de Nord.

Prin rolul avut în constituirea unor grupări sportive, în conducerea și finanțarea acestora, prin rezultatele obținute în competițiile locale și naționale de sportivii acestei etnii, prin sportivii promovați în loturile naționale ale României, comunitatea evreiască din oraș a avut o contribuție însemnată la dezvoltarea sportului orădean.

Politica antievreiască, interzicerea dreptului ca evreii să participe la viața sportivă, desființarea asociațiilor sportive evreiești sau a acelor grupări sportive care nu și-au exclus din rândurile lor membrii acestei etnii au distrus o tradiție valoroasă pe cale de constituire și consolidare, care făcea parte din patrimoniul comun al orădenilor.

Cuvinte cheie: sport, istorie, evrei, Oradea.